

מסורת הש"ס

התודה היתה באה פרק שמיני מנחות עז.

עין משפט
נר מצוה

ב א מיי פֿט מ'הלכות מעשה
קרבנות ה' יח:
ג ב מיי פֿט מ'הלכות גזירה ה'
ז סמנ (לאזין קנט) ושעין עב
טוועש"ע ח"מ סימן רלא סעיף טו:
ד ג מיי פיי"ד מהלכ' מכירה
הלכה א סמנ לאזין קע
טוועש"ע ח"מ סעי' ח:
ה ד מיי פיי"ד מהלכ' מכירה
ה' א טוועש"ע ח"מ סימן רלב
סעיף א:
ו ה מיי פיי"ב מהלכ' מכירה ה'
ז טוועש"ע ח"מ סימן רכו סעיף
ב:

רבינו גרשום

[illegible]

והשקל עשרים גרה. תימה דעשרים וארבעה והו דגרה הייט
מעה דכחמיס (ויקרא ט) עשרים גרה ומתרגמינן עשרין
מעין וקיימא לן סלע ד' דינרי ושם מעה סלע דינר הרי כ"ד ומירן
ר"מ דפעמים הוסיפו אחד צימי יוחזקאל וסופר מנה של קודש
לדבר שהיה של ג' סלעים ועשאוהו של
ששים ושבר צימי חמשים הוסיפו על
הששים שהיה של עשרים גרה ועשאוהו
של כ"ד וממילא מתקופ המנה צין של
חול צין של קודש ועוד יש לומר שלא
היה אלא תוספת אחד שהוסיפו צימי
יוחזקאל ולעולם מנה של חול של כ"ה
סלעים ושל קודש של ג' סלעים אלא
שהוסיפו על הסלע שמוט ועשאוהו של
כ"ד מעוט ומתוסף צבת אחת מנה
של קודש ושל חול וששים שקלים דקא
חשיב קרא במנה של קודש ששקלים
הראשונים איברי ואחא קרא למימר
שהוסיפו על המנה שנכנסו בו מאותן
שקלים הראשונים כ"ה ו"פ דקרא
והשקל שהיה מתחלה עשרים גרה
מאותן שקלים כ"ה ו"ז המנה של
קודש יהיה לכם ומה שחלקם הכתוב
עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים
עשרה וחסמה שקל ולא כחש ששים
שקלים המנה היה לכם אומר דרשו
חס שלש שחיו אלהי שלש משקלות
אחת של שלש מנה של קודש אחר
שמוסף ואחת של מנה של חול ואחת
של רביע מנה של קודש ושלתן
מחזיקות מנה של קודש כן מוביח
התרגום דמתרגמינן סילעא עשרין
מעין תלתון מנייא עשרין סלעין מני
כספא עשרין וחמש סלעין עשרין
מנייא חמש עשרה סילעין כולאון שיתין
מנייא (י) דהכא יהי לכון ולפי' בתרא
אין מחייב כל כך דמלתות מנייא
דרבעות מנייא מיירי במנה של קודש
אחר שנייתוסף אלהי מנה כספא
עשרין וחמש סלעים דלאירי במנה של
חול לאו בשל חול אחר שנייתוסף קאמר
אלא במנה הראשון של חול ומיחו
בקונטרס פירש כן בפירוש יוחזקאל:
והקריב

ל היה ושמע מינה מוסיפין על המדות ואין שמע מינה השתתא מלבר אמר רבינא מתני' נמי דיקא חמש סאין ירושלמיות שהן שש מדבריות שמע מינה: מתני'

המבוא הוא: עשרים אקלים חמשה ועשרים אקלים עשרה וחמשה שקל. הרי ששים וזו כהא' שנה וקצין (ס) דמנה וזאריהא חנה לאה כ"ה סלעים שכן ק' וזוהי: מנה מ"ה ל' ש קדש לדמותה לק' ש חול כ' ושעמ מניה שסות מנבר. שחמשה ימי ידא. לשמותא מנבר דקטני חמש סאין וינברלמיות שכן י' מנבריות חמש צריך לזכורא עליהן הששים והשנים שחמשה אקלים שקל האמור מנברו הוא סלע:

דעז"י בת"י

[illegible][illegible]

תורה אור השלם

האיפה והבת תכן אחד
יהי לשאת מעשר החומר
תן ועשירת החומר האיפה
החומר יהיה מתכנתו:
יחזקאל מה יא
וחק השמן הבת השמן
נשור הבת מן הכר עשרת
תנים חומר כי עשרת הבתים
יוקאל מה יד
והשקל עשרים גרה
שורים שקלים חמישה
שורים שקלים עשרה
משה שקל המנה יהיה
יוקאל מה יב

הגהות הב"ח

גמ' כ' כיכי דלג למתויה
 דאס פסידא רואל דלג:
 ר' דש"י נלשח' ויכס
 זליל וזכיה זי נמחק:
 בא"ה אלח רואל קס"ד
 כ' ארבע וזמל עמח:
 ד' כיכי ר' חמור ו'
 קד"ה (ב): ד"ה חסוס
 יס הספד מני למוכס
 סוד אומז שדורא יכר ובי'
 טויה פסידא חקט זליל
 זכיה דלגלג נמחק: (א) ד"ה
 דגל בתמיס פסידא דגא
 זלג: (א) ד"ה ממחין מני
 רעשו מן ה' ירושלמית
 ירושלמית זמן ו'
 ויטוי מני עטלין חמישרת
 וביטוי חתומה זמלג:

הגהות מהר"י

לנדא

גמ' כי היכי דלא למטייה
נ"ב צב"ב דף ז ע"א
י' דלא ליהוי פסידא
גמרא. ובערוך גורם כאן כי
כי דלא למטייה זינא הוא
גמ' לשון הפסד:

מוסף רש"י

שיטה מקובצת

ובמצה היו שלש: 3] מעשר:
למטייה זיאנא זיאנא הוא:

(א) נראה דצ"ל וס' סלעים ר"מ
זח הוי.

[illegible]